

číslo **2/2021**
ročník 29

ZPRAVODAJ

PRAŽSKÉ ARCIDIECÉZE

Beatifikační proces A. Kajpra

Nemocniční kaplanka

Papežové o naději

Editorial

Vážení čtenáři, v rozhovoru s děkanem KTF UK Vojtěchem Novotným se dozvíme o beatifikačním procesu inspirativního kněze a novináře P. Adolfa Kajpra SJ, přinášíme tipy P. Radka Tichého, jak se letos postit, i slova papežů minulých desetiletí o pravé, křesťanské naději. Začínáme sérii textů P. ThLic. Ing. Stanislava Příbyla, Th.D., CSsR, věnovaných svatovítské katedrále a pokračujeme v poznávání sv. Ludmily díky Vítu Hájkovi. Představíme zahraniční působení Arcidiecézní charity Praha a službu nemocniční kaplanky Mgr. Pavly Kokaislové, PhD. v Nemocnici Na Pleši.

Stanislav Zeman

Obsah

- 3 Ze života arcidiecéze**
- 4 Děkan KTF UK Vojtěch Novotný: Beatifikační proces P. Adolfa Kajpra SJ**
- 6 O křesťanské naději slovy papežů minulých desetiletí**
- 7 P. ThLic. Ing. Stanislav Příbyl, Th.D., CSsR: Co je vlastně katedrála?**
- 8 Vít Hájek: Křest Bořivoje a sv. Ludmily**
- 10 Působení Arcidiecézní charity Praha v Albánii**
- 12 Služba nemocniční kaplanky Mgr. Pavly Kokaislové, PhD.**
- 14 P. Radek Tichý: Jak se postit v roce 2021?**
- 15 Z biskupských diářů**
- 16 Programy**
- 18 Z Act curiae**

Sestry a bratři,

rok 2021 je rokem naší první mučednice a světice sv. Ludmily, kterou nazýváme v duchu starých kronik pramáti národa, babičkou sv. Václava, vychovatelkou, ale také i nepopíráme její zásluhu na vzniku školní vzdělanosti. Papež František obohatil tento rok jednak vyhlášením Roku rodiny v duchu dokumentu Amoris laetitia a přidal k němu i Rok sv. Josefa. Rodina prokázala svoji sílu, ale i míru odpovědnosti, která je spojena s velkou náročností v období čínského koronaviru covidu-19. Postava sv. Josefa jako patrona českých zemí nás přivádí do roku 1654, kdy útrapy třicetileté války ale i období míru, jak hlásá obnovený Mariánský sloup, bylo náročné po všech stránkách, a tak se sv. Josef objevuje i na tzv. morových sloupech jako ochránce a pomocník.

Uplynulo také 150 let od doby, kdy zaniká Papežský stát a papež Pius IX. se ocitá bez prostředků a ochrany, a tak hledá oporu v patriarchovi sv. Josefovi, který připomíná i dobrého správce a ochránce Josefa Egyptského, kterého známe z příběhu biblických patriarchů.

Zavedení Neděle Božího slova nám připomíná výročí sv. Jeronýma, jednoho ze čtyř západních Učitelů vydávajícího svědectví o lásce a účtu k Božímu slovu, které provází Boží lid v dějinách spásy. I v těchto omezených možnostech pokusme se připomenout a zdůraznit význam četby Písma svatého, čemuž nebrání ani zmíněná doba koronaviru. Můžeme určitými články obohatit i naše farní weby a přiblížit tak Písmo, které je zdrojem naděje a odvahy, kterou tak potřebujeme v této době.

Váš

Dominik kardinál Duka OP
arcibiskup pražský

POUŤ KE SV. VALENTINU TROCHU JINAK

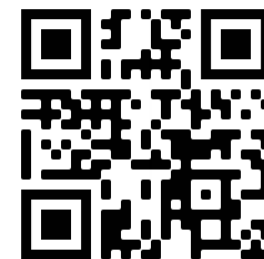
Pouť ke sv. Valentinu v rámci Národního týdne manželství se uskuteční 13. února v Praze na Vyšehradě, ale vzhledem k současné epidemiologické situaci proběhne trochu jinak, než jak tomu bylo v minulých letech. Připravujeme netradiční individuální putování po Vyšehradě spojené se zastaveními pro zamilované – snoubence i manžele. Vstoupíte společně vstupní branou, projdete se po hradbách, podíváte se na hřbitov, najdete romantické místo... Celkem vás bude čekat sedm míst, kde si budete moci udělat památeční fotografii a získáte podněty k partnerskému rozhovoru. Na závěr putování budete moci navštívit baziliku sv. Petra a Pavla, kde se uchovávají ostatky sv. Valentina.

Stačí se jen přihlásit pomocí elektronického formuláře na <https://pastorace.apha.cz/pastoracni-stredisko/formulare/pout-ke-sv-valentinu-prihlaska/>. Pošleme vám podrobný itinerář k putování. Jak ho využijete, už bude na vás. Vyšehradská bazilika bude otevřená od 10 do 17 hodin. Máme naději, že se i letošní pouť ke sv. Valentinu může stát pěkným společným prožitkem a posilou pro váš partnerský vztah. Pořádá Arcibiskupství pražské, Pastorační středisko – Centrum pro rodinu ve spolupráci s Kolegiální kapitulou sv. Petra a Pavla na Vyšehradě.

UKU SI NEPODÁME, ALE TRADICE KONCERTŮ PODANÉ RUKY POKRAČUJE

Pátý ročník akce Koncert podané ruky se letos vzhledem ke zhoršené epidemiologické situaci přesouvá na internet. Z kostela sv. Gotharda v Praze 6 - Bubeneč se bude vysílat v neděli 31. ledna od 17 hod. Za doprovodu varhanistky Ludmily Juránové vystoupí sólisté opery Národního divadla Jana Sibera a Michaela Zajmí.

Akce bude přenášena pomocí internetového streamu na kanálu Youtube. Během večera zazní také pozdravy duchovních z pěti farností či sborů na Praze 6. Připojení na Youtube bude možné přes odkaz Farnost Bubeneč nebo přes webové stránky www.farnostbubene.cz. Anebo přes přiložený QR kód, a to i po skončení akce.

MODLITBA ZA BARBADOS

V pondělí 1. února se uskuteční Modlitba za Barbados, mše svatá za tuto zemi začíná v 17.30 v kostele sv. Gotharda v Praze 6 Bubeneč, následuje přednáška a na závěr zazní státní hymna Barbadosu. Každé první pondělí v měsíci je zde sloužena mše za jednu zemi, po níž se uskuteční přednáška o historii, státních symbolech a náboženské situaci dané země. V minulém ročníku se zúčastnili projektu i zástupci několika ambasad, zazněly pozdravy biskupů mj. z Argentiny, Albánie, Austrálie či Ázerbajdžánu. Zájemci se mohou modlit za zemi toho měsíce v jednotlivých denních modlitbách a celý měsíc probíhá sbírka na podporu některé z potřebných komunit, katolických či charitativních organizací působících v oblasti.

„V letošním roce se budeme modlit za mír a bezpečí států začínajících na písmeno B. Zavítáme do několika států Evropy nebo do Himalájí, do Afriky i na jihoamerický kontinent. Novinkou letošního ročníku je účast dětí a studentů z naší Farnosti Bubeneč. Děti mají za úkol zemi představit ze svého pohledu, zmínit nějakou zajímavost,“ připomíná pokračování projektu Modlitba za svět otec Miloš Szabo.

NOC KOSTELŮ 2021

Ani letos nechceme podcenit možnost připravit Noc kostelů a otevřít naše kostely, i s ohledem na všechna případná omezení. Proto srdečně zveme k zapojení do letošní Noci kostelů, která se bude konat v pátek 28. května. Jako v předešlé roky i letos je nezbytné, aby farář, resp. administrátor farnosti přihlásil své kostely na centrálním webu Noci kostelů <http://www.nockostelu.cz> v sekci „Pro pořadatele“ a následně na stránce „Elektronická přihláška kostela“. Přihlašování plánujeme spustit 1. února a bude možné se přihlásit do 13. března. Je třeba jako každoročně uvést zodpovědnou osobu, se kterou bude organizační tým řešit praktické detaily akce a která zodpovídá za průběh v daném kostele.

V roce 2020 se spustila možnost virtuálního programu ať již formou on-line přenosu, nebo i předtočené podoby videa. I to může být zajímavý způsob zapojení. A letos vybízíme k přípravě programů, které proběhnou venku před kostelem a umožní tak zapojení více lidí. Předpokládáme přípravu brožury a vytvoření dalších materiálů. Veškerou korespondenci (mimo přihlášky na webu) směřujte na e-mail: nockostelu.praha@apha.cz. Prosíme pořadatele, aby neodkládali přihlášeni až na poslední den. Velmi děkujeme všem, kdo se k této akci připojují!

PŘIJÍMACÍ ŘÍZENÍ KE STUDIU NA KTF UK

Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze vyhlásila přijímací řízení ke studiu pro akademický rok 2021/2022. Zájemci mohou podat přihlášku do 28. února 2021.

Denní studium:

- Katolická teologie
- Dějiny křesťanského umění
- Dějiny evropské kultury

Dálkové studium:

- Teologické nauky
- Aplikovaná etika

Podrobnosti najdete na www.studujktf.cz a www.ktf.cuni.cz.

Adolf Kajpr ukazuje, že svatost je reálně možná

V lednu tohoto roku byla dokončena diecézní část beatifikačního procesu s jezuitským knězem P. Adolfem Kajprem SJ. O osobnosti Adolfa Kajpra jsme si povídali s vicepostulátorem procesu, děkanem pražské Katolické teologické fakulty UK, Vojtěchem Novotným.

Studiu osobnosti Adolfa Kajpra se věnujete dlouhodobě. Co vás k zájmu o tuto osobnost přivedlo? Čím vás právě on tak zaujal?

Na samém počátku jsem postřehl, že ho výjimečné osobnosti měly za výjimečného. To vzbudilo můj akademický, badatelský zájem. Řekl jsem si, že by bylo vhodné studovat jeho životopis, bibliografii a základní teologické i spirituální akcenty. Odborné zaujetí rychle přerostlo v uchvácení hlubší a osobnější. Napsal jsem o tom: „Pochopil jsem, proč jsou křesťanští světcí malováni s aureolou: vyzařují totiž Krista a ostatní věřící jsou k nim přitahováni tak, jako můry ke světlu.“ Navíc tu byla pověst o Kajprově mučednictví a volání po jeho blahořečení – a to je věc vděčnosti vůči Pánu a přijetí daru, který církvi dává. Nermalou roli sehrála skutečnost, že jde o kněze Tovaryšstva Ježíšova, který působil u sv. Ignáce na Karlově náměstí; k obojímu mám blízko. To všechno se spojilo v jeden celek. Skrze to všechno působil Boží Duch.

Objevila se během diecézní části beatifikačního procesu nějaká skutečnost, která vás překvapila?

Celé je to nesmírně zajímavé. Mno-

Kardinál Dominik Duka a vicepostulátor beatifikačního procesu Vojtěch Novotný, děkan KTF UK.

ho jsem se dozvěděl o kanonizačním právu, o reálných dynamikách církve a tak dále. Vy se ale asi ptáte na Kajpra. Jedna z věcí, jež mne překvapila, je, že opravdu lze procházet životem ve stopách Kristových. Svatost je reálně možná. Všichni to víme, ale jaksi teoreticky. Já jsem si na to nyní sáhl. Kajpr následoval Pána přímo, rozhodně, intenzivně, vytrvale. Lze

na něj vztáhnout například tato jeho vlastní slova: „Miluje nás tedy. On, Všemohoucí, On, Nepřemožitelný... Kdo si takto uvědomí své křesťanství, pocítí především touhu, aby byl skutečně křesťanem opravdovým a celým..., stává se apoštolem, vyznavačem, a když

Kristus velí, i mučedníkem.“ A také tato: „Kéž bychom poznali, jak opojně krásné je udíť se ve službě Kristově, strávit se v ní s nenucenou samozřejmostí a s úsměvem, doslova jako svíce na oltáři.“

Jak vůbec, alespoň v základních rysech, taková diecézní část beatifikačního procesu probíhá? Co se při ní zjišťuje?

Všechna užívaná terminologie napovídá, že jde o právní jednání. Vlastně se tu vede s Božím služebníkem soud, kterým se má ukázat, zda šetření o jeho životě a smrti potvrdí pověst a úctu, jež dotyčného provázejí. Kýžený verdikt potom řekne: ano, skutečně tu jde o svatého. Skutečně jde o příkladného křesťana, od něhož se můžeme učit, co znamená být Kristovým učedníkem, a kterého můžeme s důvěrou žádat o přimluvu, protože měl a má blízko k Troj-

jedinému. Tento cíl spojuje diecézní i římskou fázi procesu. Ta první má ráz vyšetřování – sbírají se archivní dokumenty, osobní svědectví, spisy a podobně. Proto je tu speciální tribunál i znalci historie a teologie. Výsledkem je vyšetřovací spis. Ten se pak předkládá k vyhodnocení a rozhodnutí do Říma.

Co bude nyní v rámci beatifikačního procesu následovat?

Procesní akta budou doručena na Kongregaci pro svatořečení – takové vatikánské ministerstvo svatosti. Tam nejprve ověří, zda bylo šetření v první instanci provedeno platně a správně, případně si vyžádají nějaká doplnění. Potom bude jmenován zpravodaj a jeho externí spolupracovník. Jejich úkolem bude to, aby všechny materiál redukovali do zprávy, která bude sepsána podle přesně stanovených kritérií. Toto tzv. Positio pak bude studovat skupina teologů a po nich i biskupů, kteří budou hledat odpověď na otázku: zemřel Kajpr skutečně jako mučedník, tedy jako ten, jehož smrt způsobili pronásledovatelé křesťanství, a jako ten, kdo tuto situaci přijal s vírou, dobrovolně? Pokud dospějí ke kladnému stanovisku, předloží věc k rozhodnutí Svatému otci (u blahořečení mučedníka není třeba čekat na zázrak). Na papežově úsudku bude záviset to, zda bude Adolf Kajpr zapsán mezi blahoslavené.

V čem je podle vás P. Adolf Kajpr inspirativní pro naši dobu, zejména-

na pro dnešní katolíky, eventuálně novináře, mezi něž sám patřil?

Tím, jak vyzařoval Krista. U něj šlo specificky o službu slova, kterou konal velmi prostým každodenním způsobem. Kladl důraz na to, že křesťané tvoří v dechristianizované společnosti menšinu. Vědomě se ptal: „Jak přinést lidem dneška celé, nezfalšované poselství Kristovo a jak se k nim dostat, jak k nim mluvit, aby nám rozuměli?“ Odpovídal způsobem, jímž evangelium hlásal – životem, z kazatelny i v tisku. Tím, jak vykládal Písmo, i tím, jak hledal Boha ve všech věcech, i v soudobém dění. Říkal, že je třeba usilovat o pravdu, celou a nejednostrannou; otevírat oči pro dobro i zlo; ukazovat, jak všechny lidské problémy souvisejí s Bohočlověkem, v jehož světle na-

lézají svá řešení. Sám to mistrovsky dokázal.

Intenzivně se zajímal o společenské problémy a kladl důraz na to, že „přítomnost je vlastním Božím časem“ a že „proto by měl být věřící křesťan člověkem opravdu dnešním, moderním“. Odtud i jeho zájem o tzv. tiskový apoštolát. Byl přesvědčen, že noviny je třeba vnímat čistě, protože právě v nich „se obráží duše moderního člověka, jeho tužby a potřeby, jeho bludy a zklamání. Čím více, čím konkrétněji skutečně věřící člověk to vše pozná, tím více bude puzen k aktivnímu apoštolátu, naučí se dnešnímu člověku vyprávět řečí dneška věčnou zvěst o Bohu, jediném pravém Zdroji a jediném pravém Cíli všeho života.“ Stejně tak byl přesvědčen, že právě na stránkách novin je třeba evangelium hlásat: „tisk je dnes nesporně nejúčinnější kazatelnou“, „noviny jsou hlavním činitelem při tvoření veřejného mínění, a to i mravního citění“. „Tiskem možno šířit záplavu lží a zase jenom tiskem ji lze zadržet, tiskem, na jehož štítě je pravda, tiskem, jehož duší je Evangelium: zvěst radosti a spásy.“

Právě službou slovy Slovu dráždil Kajpr stoupence ateistického a agnostického humanismu – liberalismu i totalitních režimů. Nacisté a komunisté se ho snažili eliminovat dlouholetým vězněním. Na důsledek tohoto trýznění pak ve vězení zemřel. Jeho oslabené srdce puklo v okamžiku, kdy se uprostřed pronásledování radostně smál. Je to mučedník, který zemřel smíchy.

Jiří Prinz

Nadějí jsme zachráněni

O křesťanské naději slovy papežů minulých desetiletí

Je milým zvykem rozesílat na přelomu kalendářního roku novoročenky. Připisujeme na ně obvykle PF, z francouzského "pour féliciter" – pro štěstí. Za rozšířením této zvyklosti, kterou kupodivu frankofonní svět nezná, stál prý hrabě Karel Chotek z Chotkova a Vojnina (1783-1868), poslední nejvyšší purkrabí Království českého. Písmena PF skrývají hlubokou lidskou víru v budoucnost, touhu, bez níž se život obrací sám proti sobě, a která má své jméno "naděje".

Modlitba živí naději

Křesťanská naděje hledí ještě dál – "je totiž neodmyslitelně spjata s poznáním Boží tváře, kterou nám Ježíš

a nikdo zabránit, abych se obrátil k Otci "ve skrytosti" svého srdce, kam "vidí" jedině On, jak říká Ježíš v evangeliu (srov. Mt 6,4.6.18). (Popeleční středa, 6. února 2008)

Modlitba je pokrmem naděje a když se modlíme, této naději přitakáváme, zdůrazňoval Benedikt XVI. v homilii na začátku postní doby v roce 2008.

Spoléhat ve všem na Krista a jednat jako by záleželo jen na mě

Vratme se ještě dále do minulých desetiletí, ke slovům papežů, které církev dnes už považuje za své přímluvce u Boha, a kteří v různých dějinných situacích poukazovali na různé rysy křesťanské naděje. Na Štědrý den

chom i my spolupracovali na Vykoupení. Věřící člověk očekává všechno od Krista, přesto však jedná, jako by všechno záleželo na něm. (...) Svět žijí po naději. Pociťuje útlak mnoha špatností, sklíčenost bezpochybně. Všude kolem nacházíme drama bída a tragédie vyvolané lidskými narušivostmi. Touze po míru se protiví soupeření, války a konflikty všeho druhu. Požadavky spravedlivého rozdělení bohatství narážejí na aroganci a sobectví. Kněz, člověk naděje, bude podporovat všechno úsilí vedené dobrou vůlí, avšak především bude kolem sebe šířit naději, jež nezklame (Řm 5,5), totiž takovou, která se obrací ke Kristu a od Něho očekává všechno."

Naděje se obrací ke Kristu a důvěřuje mu, přichází skrze ty, kdo ji hlásají, a dosvědčují, že Naděje je Kristus sám.

Člověk-Bůh naší spásy

Na bouřlivém počátku sedmdesátých let se papež Pavel VI. obracel k mladým generacím dychtivě hledajícím lepší svět. V homilii na Květnou neděli 1972 připomínal pochybnost obyvatel Galileje, kteří se ptali, zda Ježíš je skutečně Mesiášem.

"Jestliže čtete evangelium, uvidíte, že kolem této pochybnosti se odehrává drama Ježíše. Nejen Ježíše, ale také lidu, a nejen lidu, nýbrž celého lidstva, naše vlastní drama, drama nás, kteří jsme tady, drama dnešního i budoucího světa, protože v tomto dramatu se rozhoduje, zda Ježíš je skutečně poslán Bohem, zda je Spasitelem světa, zda je tím uzlem, v němž se sbíhají a řeší všechny životně důležité otázky člověka, každého člověka naší planety. Nuže tedy, vybavte si scénu, již si dnes připomínáme, s Ježíšem, který toho dne přichází do Jeruzaléma, překypujícího lidmi shromážděnými ze všech koutů oné osudové

země, a je v první řadě od mladých a energických lidí a uznán a prohlášen, ano, Mesiáš, syn Davidův, muž minulé i budoucí naděje, ten ústřední člověk, klíčový člověk, člověk, který v sobě naplňuje osudy lidských dějin, ten který odhaluje a naplňuje pradávná i budoucí proroctví, člověk – Bůh naší spásy."

Svítání naděje na lepší svět

Vratme se v čase ještě dál. Šesté válečné Vánoce. Papež Pius XII. ve svém vánočním poselství roku 1944 mluvil o svítání naděje, příslibu konce světového konfliktu...

"Pochválen buď Hospodin! Z bezútěšných bolestných vzlyků, z lůna trýznivé úzkosti jednotlivců i utlačovaných zemí, se zvedá svítání naděje. V neustále narůstajícím zástupu ušlechtilých duchů roste přesvědčení, stále jasnější a pevnější vůle, učinit z této světové války, z tohoto všeobecného vření bod, od něhož se odrazí nová éra vedoucí k hluboké obnově, naprosto novému uspořádání světa."

Fratres sumus - Jsme bratři

Naděje bratrství a vzájemnosti, očekávání důstojnější a světlejší budoucnosti celého lidstva se ozývala ze slov Jana XXIII., když 11. října 1962 zahajoval II. vatikánský koncil.

"Milé děti, slyším vaše hlasy. Můj hlas je jen jeden, ale zahrnuje hlasy celého světa, celý svět je tady zastoupen.

Chtělo by se říci, že dokonce měsíc přispěchal dnes večer – pohledte k němu vzhůru! – aby přihlížel této podívané. Uzavíráme velký den pokoje: "Sláva Bohu a pokoj lidem dobré vůle". (...) Mějme se tedy nadále rádi, mějme se rádi, rozhlížejme se kolem sebe a snažme se postihnout to, co nás spojuje, a ponechat stranou to – je-li něco takového – co by nám mohlo navzájem tak trochu působit nesnáze. Nic takového: Fratres sumus! (Jsme bratři)! Světlo, které září nad námi, které je v našich srdcích, které je v našich svědomích, je světlem Krista, který skutečně chce vládnout, se svou Milostí, ve všech duších."

Výchova k naději

Optimismus všeobecného bratrství však potřebuje čerpat z kořenů, ze svého založení v Bohu, který je Otcem, a z naděje, kterou v posledku může dát jen víra, jež je jeho darem. Z toho plyne také úkol pro člověka, který jej obdržel. Právě o tom mluvil Benedikt XVI. na zahájení kongresu římské diecéze 9. června 2008

V dnešní společnosti a kultuře, a tudíž také v tomto našem milovaném městě Řím není snadné žít ve znamení křesťanské naděje. Z jedné strany totiž často převažují postoje nedůvěry, zklamání a rezignace, které protirečí nejenom „velké naději“ víry, ale také oněm "drobným nadějím", které nám obvykle dodávají útěchu

ve snaze dosáhnout cílů každodenního života. Rozšířil se totiž dojem, že Itálie, a Evropa vůbec, má ty nejlepší roky již za sebou a že nové generace čeká vrátky a nejistý osud (...) Blížíme se tak k nejhlubšímu a rozhodujícímu důvodu slabosti naděje ve světě, v němž žijeme. Tento důvod v posledku není jiný než ten, na nějž poukázal apoštol Pavel křesťanům v Efezu, když jim připomněl, že před tím než poznali Krista, byli "ve světě bez naděje a bez Boha" (Ef 2,12). Naše civilizace a naše kultura, ačkoli se setkaly s Kristem takřka před dvěma tisíci lety, byly by bez jeho přítomnosti, zvláště tady v Římě, k nerozpoznání. Přesto však inklinují příliš často k tomu, že dávají Boha do závorek, organizují osobní i sociální život bez Něho a mají rovněž za to, že o Bohu nelze nic poznat, nebo dokonce popírají jeho existenci. Je-li však Bůh ponechán stranou, pak žádná věc, která na nás opravdu doléhá, nemá své pevné určení, a všechny naše velké i drobné naděje se propadají do prázdna. Pro "výchovu k naději" (...) je tedy především nutné otevřít Bohu naše srdce, naši inteligenci a celý náš život, abychom byli Jeho věrohodnými svědky uprostřed našich bratří. (Benedikt XVI., 9. června 2008, zahájení Kongresu římské diecéze)

Zdroj: Johana Bronková,
Radio Vaticana

Foto: Vojtěch Hlávka / Člověk a Víra

přišel zjevit svým Vtělením (...) a zejména svou smrtí a vzkříšením" – jak napsal Benedikt XVI. na začátku adventu roku 2008, když představoval svou encykliku Spe salvi, věnovanou právě křesťanské naději. V encyklice Spe salvi jsem vedle činů a úsudku poukázal na modlitbu a utrpení jako na "místa, kde se učíme a uplatňujeme naději". (...) Modlitba živí naději, protože nic jiného nevyjadřuje skutečnost Boha v našem životě lépe než právě modlitba ve víře. Dokonce ani v samotě té nejtvrďší zkoušky mi nemůže nic

roku 1989 mluvil papež Jan Pavel II. o "aktivním" podílu na naději. "O této vánoční vigíli zaplavuje srdce křesťanů a celé církve pocit očekávání. Je to očekávání plné naděje. Připravujeme se k přijetí Krista, který k nám přichází jako Spasitel světa. Víme, že přichází s duchovní mocí, schopnou proměnit a obnovit vesmír. Proto máme jistotu, že naše naděje nebude zklamána. Sám Kristus se učinil zárukou jejího konečného naplnění. On však chce, abychom se aktivně podíleli na díle započatém jeho příchodem na svět. Chce, aby-

Katedrála

P. ThLic. Ing. Stanislav Příbyl, Th.D., CSsR, generální sekretář České biskupské konference, zahajuje tímto textem cyklus o svatovítské katedrále.

Katedrála svatých Víta, Václava a Vojtěcha je nepřehlédnutelným monumentem v panoramatu Prahy. Je rovněž nepřehlédnutelným monumentem v srdcích mnoha lidí. Proto ji mnozí důvěrně nazývají prostě Katedrálou. Je to asi proto, že ona je pro mnohé z nás místem, kde se udály ty nejdůležitější okamžiky našich osobních dějin, stejně jako mnohé okamžiky těch dějin velkých. A když se tyto dvojce dějiny protnou, zůstává historická událost v naší paměti tak jedinečnou, že k místu, kde se ona událost stala, není potřeba přidávat žádné přídavné jméno, žádné vysvětlení. Když se řekne Katedrá-

la (a to velké K je tam možno téměř zaslechnout), našinec ví, o čem se mluví.

Ale co je to vlastně katedrála? Toto zvláštní slovo je odvozeno od řeckého a latinského slova cathedra, které označuje biskupský trůn či sedadlo. Katedra se objevila v biskupských kostelech na místě, kde v pohanských bazilikách stával trůn soudce či panovníka. Bylo to v apsidě, v polokruhovém závěru. Zpočátku byla katedra kamenná, buď přizděná k apsidě v ose kostela nebo od zdi odsazená. Od románské doby byla katedra již posunutá do volného prostoru na evangelní straně kněžiště

(na levé straně při pohledu od vchodu k presbytáři) nebo mohla být mobilní. V barokní době mívala podobu křesla s čalouněným sedákem, opěradlem a područkami. Často byl nad katedrou zavěšený baldachýn, kterým se vyjadřovala knížecí důstojnost. Současné katedry mají různou podobu, bývá však zachován model sedadla s opěradlem a područkami. Katedra je vyhrazena diecéznímu biskupovi. Převzetí úřadu diecézního biskupa je dovršeno právě posazením na katedru, kam biskupa doprovodí biskup světitel, předchůdce či apoštolský nuncius. Katedra je symbolem biskupské autority v diecézi, biskupovy role jako učitele a vykonavatele jurisdikce, neboť diecéznímu biskupovi přísluší tři úřady: munus docendi (vyučování ve víře), munus regendi (řízení diecéze) a munus sanctificandi (posvěcování sobě svěřených). Právě kvůli biskupovi coby učiteli dostalo slovo katedra později další význam, a to učitelský stolec. S katedrou se tedy dnes můžeme setkat na univerzitách coby s odborným oddělením fakulty, a dokonce i na středních či základních školách, kde je tak nazýván stůl pro učitele.

A katedrála? Katedrála je kostelem, kde se nachází katedra, takový kostel se nazývá od 6. století ecclesia cathedralis. Je kostelem biskupským, je prvním kostelem v diecézi. Pokud má biskup dva sídelní kostely, jako je tomu v naší zemi v případě ostravsko-opavského biskupství, nazývá se druhý kostel konkatedrálou. Katedrála v tomto smyslu může být v podstatě jakýkoli kostel: malý či velký, jako katedrála už postavený, nebo založený původně jako klášterní či farní kostel. Dalším názvem pro katedrálu může být slovo dóm. Toto označení se používá především v německých zemích nebo v Itálii a pochází z latinského termínu domus Domini (dům Páně). Některé katedrály se také nazývají münster nebo minster, zvláště v Německu a v Anglii. Slovo vzniklo

z latinského monasterium, protože chrám byl spravován řeholní komunitou nebo společenstvím kněží – kapitulou, což je i případ Prahy. Ještě dříve, než měla Praha katedrálu, což se stalo roku 973, kdy bylo založeno pražské biskupství, pečovali o rotundu svatého Víta kanovníci. Pražská kapitula, založená roku 971 s úkolem připravit vše potřebné pro založení pražské diecéze, je tak nejstarší nepřetržitě existující institucí v České republice. O katedrální kostel pražské diecéze a od roku 1344 arcidiecéze pečuje dodnes. Pražská katedrála nebyla vždycky touto stavbou, kterou vidíme na Hradě dnes. První kostel byl na místě

katedrály založen patrně v roce 929 svatým Václavem a byl zasvěcen sv. Vítu, italskému mučedníkovi, jehož relikvii získal kníže od východofrancského krále Jindřicha I. Ptáčníka. Po roce 1061 byla rotunda zbořena a nahrazena mnohem větší bazilikou. Ani ta však postupem času nevyhovovala. Proto byl 21. listopadu 1344 položen základní kámen současné katedrály, a to v souvislosti s povýšením pražského biskupství na arcibiskupství.

Nakonec je třeba zmínit, že slovo katedrála má ještě další význam, protože pojmenovává určitý stavební typ. V architektuře se slovem katedrála označuje trojlodní, pětিলodní nebo

dokonce sedmilodní gotický kostel s ochozem a věncem kaplí kolem presbytáře. Takový kostel mívá zpravidla i vnější opěrný systém, který umožňuje, aby stavba byla subtilní a vysoká. Typ katedrálního kostela se k nám dostal z Francie především díky Karlu IV. V tomto smyslu slova se za katedrály označují v České republice ještě kostel sv. Bartoloměje v Kolíně, kostel sv. panny Barbory v Kutné Hoře či klášterní kostel v Sedlci u Kutné Hory.

Naše Katedrála, katedrála sv. Václava, Víta a Vojtěcha v Praze, jako jediná splňuje nároky na oba významy tohoto slova.

Stanislav Příbyl

Křest Bořivoje a sv. Ludmily

Pokračujeme druhou částí textu o svaté Ludmile u příležitosti výročí 1100 let od její mučednické smrti.

V době svatby Bořivoje s Ludmilou stály proti sobě dvě mohutné již christianizované říše: Východofrancská a Velkomoravská se snahou o další rozšíření svého vlivu. A protože nikdo nevěděl, zda tato situace neskončí někdy střetem, který by zasáhl především malé kmeny, jejich velmožové hledali ochranu u svých nejbližších a mocnějších sousedů. Bořivoj se tak obrátil s žádostí o koalici na velkomoravského krále Svatopluka.

V pozadí podobných koalic vždy stálo tak říkajíc „něco za něco“ - s tím Bořivoj nepochybně počítal. Spojenectví s Bořivojem Svatoplukovi nabízelo možnost prohloubení svého mocensko-kulturního vlivu do strategicky důležitých českých zemí. A potom, bylo nemyslitelné, aby měl křesťanský panovník Svatopluk za spojence pohana. Na svůj křest proto mohl Bořivoj přistoupit čistě z pragmatických důvodů.

Z písemných pramenů víme, že křest prováděl samotný arcibiskup Me-

toděj a že kmotrem byl samotný Svatopluk, což už samo o sobě naznačuje, že z hlediska Moravanů se jednalo o velice významný akt. Křestní obřad se podle všeho uskutečnil v tehdejších sakrálním areálu dnešním Uherském Hradišti-Sadech. Otázkou zůstává, zda podle legendy přijala na Moravě křest také Ludmila.

Historička Naďa Profantová je toho názoru, že mladá kněžna byla pokřtěna v Čechách. Opírá se o legendy, které Ludmilu zmiňují jako matku pěti možná šesti dětí, která měla mít krátce po sobě. „V případě častých těhotenství“, říká historička, „se tedy asi těžko Bořivojových cest účastnila.“ Křest měl proběhnout na Levém Hradci, Bořivojově sídle, v kostele sv. Klimenta, který kníže postavil po návratu z Moravy jako slib Svatoplukovi, že ve své domovině začne s šířením křesťanství. Dnešní podoba kostela je

až dílem středověkých a barokních přestaveb, původně zde zřejmě stála rotunda, podobná těm, které Bořivoj viděl na Moravě a která při zmíněných přestavbách vzala za své. Každopádně jednalo se o první kostel postavený v českých zemích.

Co se samotného Ludmilina křtu týče, i v tomto případě šlo o obdobný důvod jako u křtu Bořivojova - pokřtěný kníže nemohl mít za manželku pohanku. „Rozhodnutí učinil za Ludmilu Bořivoj“, podotýká Naďa Profantová, „to že později sama vzala křesťanství skutečně za své, odpovídalo její povaze.“

Pokřtěním Bořivoje s Ludmilou měla začít významná kapitola christianizace českých zemí. Novou víru ovšem nepřijali všichni naráz a ihned.

Vít Hájek

Pokračování přístě

Kostel na Levém Hradci, foto: Vít Hájek

Podpořte misionářskou církev v Albánii

Biskup Giuseppe Peragine působí na jihu Albánie, kam míří pomoc naší církve i charity. Tamní církev je misionářská: malá a s malými prostředky, vědoma si toho, že je pouhou menšinou, ale živou a toužící zvěstovat radost evangelia.

Mnozí lidé v Albánii, ačkoliv pocházejí z muslimské tradice, vyhledávají misionáře s přáním poznat Ježíše. Jako pastýř této části církve jsem v uplynulých třech letech pokřtil stovku dospělých, plných touhy poznat Pána. Podmínky, v nichž žijí naši věřící, nejsou podmínkami křesťanskými. Mnozí z jejich rodin a z jejich okolí nejsou křesťané. V uplynulých dnech byla ve Valoně pokřtěna dvacetiletá dívka a nikdo z rodiny se neúčastnil této slavnosti, kterou si tak moc přála. Byla zde pouze křesťanská komunita, jejíž důležitou úlohou zůstane doprovázet jednotlivé věřící na jejich životní cestě.

Naděje na lepší budoucnost

Prosím vás o podporu pro pět dívek, které patří ke dvěma našim komunitám a které chtějí pokračovat ve vysokoškolských studiích. Tři z nich jsou pokřtěné několik let, zatímco dvě započaly svou cestu přípravy. Každá komunita, díky přítomnosti řádových sester a několika málo kněží, se snaží pomoci těm nejpotřebnějším lidem. Mnozí z našich věřících žijí na vesnicích nebo přišli do měst, aniž by měli stabilní práci. Všichni se snaží dát vlastním dětem možnost studovat, aby jim zajistili lepší budoucnost, ale ne všichni

mohou unést výdaje, které s sebou studium přináší. Vzdělání zaručí těmto mladým lidem a jejich rodinám důstojnější budoucnost. Naše komunity získají do svých řad osoby připravené z hlediska profesionálního. A navíc začlenění našich mladých křesťanů do vysokoškolského světa se stává příležitostí, kdy mohou potkat další mladé, kteří budou toužit poznat evangelium. Všichni jsme spojeni stejnou láskou Boha, který nás všechny činí bratry a zodpovědnými jeden za druhé. Děkuji za vaši pomoc!

Mons. Giuseppe Peragine

Mons. Giuseppe Peragine navštěvuje chudé rodiny.

Patronát nad albánským projektem převzal biskup Zdenek Wasserbauer

Biskup Zdenek Wasserbauer a albánský biskup Giovanni Peragine.

Program Adopce na dálku® bude nově pomáhat v Albánii. Pomůže pěti mladým vysokoškolačkám v jejich studiu. Iniciátorem a patronem projektu je Mons. Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský.

Mons. Zdenek Wasserbauer je titulárním biskupem butrintské diecéze na jihu Albánie. Zemi osobně navštívil: „Při této návštěvě jsem měl možnost poznat zblízka krásu Albánie, ale i všudypřítomnou chudobu. Od našeho průvodce, od sester františkánek ze Slovenska, které tu působí, ale především od místního pana biskupa Giovanniho jsme se dozvěděli mnoho informací. Mluvili jsme o krutovládě komunismu. Albánci trpěli komunismem v nesrovnatelně větší míře a brutalitě než my.“ Mons. Wasserbauer se rozhodl finančně podporovat místní církev. Do sbírky

se zapojili kněží v pražské arcidiecézi. Další pomoc plánuje ve spolupráci s Charitou směřovat do vzdělání místních mladých katolíků. „Jsem přesvědčen, že podporovat vzdělání má smysl,“ říká Mons. Wasserbauer, který sám vystudoval filosofii a teologii na univerzitách v Římě díky podpoře ze zahraničí: „Sám bych si to dovolit nemohl. Celá má studia platila německá organizace Kirche in Not, kterou podporuje také řada drobných přispěvatelů z celého světa. Dá se tedy říct, že i já jsem byl „adoptován na dálku“, a jsem za to moc vděčný.“

Charita rozšířila program Adopce na dálku® do Albánie

Arcidiecézní charita Praha se stala partnerem pražského arcibiskupství v podpoře vysokoškolských studentek v Albánii, které by nemohly z finančních důvodů pokračovat ve studiu.

Místní biskup Mons. Giovanni Peragine vytipoval v křesťanské komunitě pět mladých dívek, které byly přijaty k vysokoškolskému studiu, ale nemohou z finančních důvodů

ve vzdělávání pokračovat. Ročně potřebuje každá ze studentek příspěvek ve výši 1000 EUR na zaplacení zápisu, učebnic, učebních pomůcek, část nákladu na bydlení

a dopravu. Studentky o sobě budou dávat vědět – na konci školního roku popíší, jak se jim studijně daří, takže dárce budou mít průběžné informace.

Pokud můžete, prosím přispějte na adopční účet 749011/0100, variabilní symbol 20300 (společný fond na všechny studentky).

Kontakt pro dárce: pomocdozahrneci@praha.charita.cz nebo tel. 224 246 573.

Splňme jim sen o vysokoškolském studiu

Chceme změnit životní osud těchto pěti dívek, které by bez naší pomoci nemohly vystudovat vysokou školu. Pomozte nám prosím jakýmkoli darem.

GERTA BUZUKU

Gerta má přání vystudovat ekonomickou fakultu, i když ví, že to je neuskutečnitelný sen kvůli ekonomickým těžkostem rodiny. Velkou tragédií byla nedávná nemoc Gertiny maminky, které na podzim loňského roku podlehla.

MANUSHAQE DANELLARI

Rodina pochází z vesnice v hornaté oblasti na úpatí hory Tomor. Kvůli velkým ekonomickým problémům se v roce 2002 celá rodina přestěhovala do města Berat. Rodiče mají tři děti, z nichž první, Erand, je postižený. Vysněným povoláním Manushaqe je porodní asistentka.

PAOLA SELAMAJ

Paola je osmnáctiletá dívka, druhá ze tří sester. Matka pracuje v továrně a její plat je jediným jistým příjmem rodiny. Její otec pracuje jako námezdní dělník a často je bez práce. Dívka by se ráda stala zdravotní sestrou.

XHULJA SELAMAJ

Paola a Xhulja jsou sestry. Po dokončení střední školy nepokračovala Xhulja ve studiích kvůli nepříznivé ekonomické situaci v rodině. Pomáhala doma a pracovala jako prodáváčka v supermarketu. Jejím přáním je sloužit jako zdravotní sestra.

LAURA VEIZI

Laura žije se svou matkou a dvanáctiletým bratrem ve vesnici dvacet minut od města Valona. Jejich otec je opustil, když byli ještě malí. Matka dojíždí do Valony za prací, s dětmi se vidá až pozdě večer. Laura navštěvovala gymnázium a jejím přáním je studovat fakultu politických věd v Tiraně.

Nechat skrze sebe vyzařovat Boží lásku

Mgr. Pavla Kokaislová, PhD., máma čtyř dětí, pracuje i v dnešní složité době jako nemocniční kaplanka v Nemocnici Na Pleši.

Co Vás přivedlo ke službě nemocniční kaplanky?

Svůj život беру jako cestu, po které jdu a každý její úsek byl pro něco důležitý a něčemu mě naučil. Největší motivací ke službě nemocniční kaplanky byla pro mě zkušenost s nemocí, umíráním a smrtí v okruhu mé rodiny a zároveň blízké doprovázení mé nemocné maminky a babičky v posledním období jejich života. Zároveň se do této zkušenosti prolíná i mé mládí, kdy jsem chodila na návštěvy do domova důchodců, chtěla jsem pomáhat nemocným a také příklad mých rodičů, kteří mě a mé sourozence vychovali, a příklad jejich života a služby v církvi. Ráda svoji cestu k nemocničnímu kaplanství přirovnávám k mozaice nebo dílkům puzzle a svoji službu v nemocnici vnímám jako ucelení obrazu nebo zacvaknutí díleček do sebe.

Komu je služba nemocničního kaplana určena?

Služba nemocničního kaplana, kaplanky je určena pacientům, ale stejně tak by měl být kaplan v ne-

Nemocniční kaple v Nemocnici Na Pleši – slavení vzpomínky na zemřelé

mocnici duchovní oporou pro nemocniční personál – lékaře, sestřičky, paliativní tým, příbuzné a blízké pacientů. Já sama si nesmírně vážím spolupráce se sestrami na jednotlivých odděleních, staničními

sestrami i hlavní sestrou, fyzioterapeuty, ergoterapeutkami, lékaři, psychologkou, sociálními pracovníci a vážím si také podpory ze strany vedení nemocnice. Vzájemná podpora a pomoc v mezioborovém týmu je v mé službě pacientům velmi potřebná. Základním vodítkem této spolupráce je pro mě spojení našich sil tak, jak každý umí a udělat všechno proto, abychom pacientovi nebo příbuzným pomohli, abychom ulehčili a zmírnili jejich bolesti, těžkosti i obavy v oblasti fyzického i psychického zdraví, duchovní i sociální oblasti. K mé službě patří také péče o nemocniční kapli a nabídka duchovního programu v kapli jak pro pacienty, tak i pro nemocniční personál – společná modlitba, čtení z Písma svatého, slavení vzpomínky na zemřelé, podpůrné sdílení zkušeností pro zdravotní personál, pořádání společné poutě a další akce, které mohou podpořit, povzbudit, posloužit k propojování a navazování přátelských vztahů.

Vaše služba tedy není směřována výhradně k věřícím pacientům?

To určitě ne, nemám striktní dělení na věřící a nevěřící ráda. Velmi často navštěvuji i tzv. nevěřící pacienty. Myslím, že na tom nezáleží, a že všichni máme touhu po tom, aby náš život měl smysl, aby za něco stál, máme nějaké důležité životní hodnoty a cíl a o to usilujeme. To je nám všem společné. Když si můžeme být nápomocní, podírat se, povzbuzovat se na společné cestě, tak je to fajn. Často se setkávám s lidmi, kteří mají náboženskou zkušenost z dětství (od babičky, katechety, rodičů, pana faráře ze vsi atd...) a v době nemoci nebo po úraze či těžké operaci se ve svém srdci k Bohu navrací.

Rozhovor s pacientkou

V jakých činnostech Vaše působení spočívá? Jakých témat se nejčastěji dotknete?

Jako kaplanka navštěvuji nemocné buď na požádání lékařů nebo někoho z multioborového týmu, na požádání příbuzných pacientů nebo procházím oddělení (u nás v nemocnici máme onkologii, plicní oddělení a rehabilitační oddělení), pozdravím pacienty, představím svoji službu a snažím se z úvodního rozhovoru zjistit, zda pacient stojí o další návštěvu a mé doprovázení při jeho pobytu v nemocnici nebo ne. Stává se, že noví pacienti přichází i do naší nemocniční kaple nebo se setkáváme na chodbě oddělení nebo na pokoji, když jdu již za známým pacientem a domluvíme se na nějaké formě spolupráce. O spolupráci mluvím úmyslně, protože velmi často se učím od pacientů i já, s úctou a obdivem se skláním k jejich životním příběhům.

Moje služba spočívá velmi často v naslouchání, rozhovoru, pohladím, držím za ruku, jindy jen tiše sedím a v duchu se modlím, někdy čtu z Písma svatého, někdy nabídnu společnou modlitbu, nosím svaté přijímání nemocným, jindy se snažím povzbudit. To všechno záleží na tom, co pacienta trápí, co je pro něj momentálně důležité, v jaké je situaci a co zrovna potřebuje. Pacienti se v těžkých obdobích nemoci často ohlíží za dosavadním životem, uvědomují si některé zásadní etapy života, přehodnocují určité postoje a hledají odpovědi na otázky po smy-

slu života, bolesti a utrpení. Někdy je trápí strach, obavy, nejistota, osamění, někteří potřebují dojet k usmíření se s druhými nebo odpustit sami sobě, jindy se vyrovnávají se ztrátou někoho drahého v jejich životě nebo hledají novou motivaci pro svůj další nemocí ovlivněný život.

Velmi důležité podle mého názoru je, aby byl kaplan autentický, aby skutečně žil svoji víru, opíral se o ni, aby hledal v každé situaci svého života Krista, aby byl s ním, aby nechal skrze sebe vyzařovat Boží lásku.

Hraje podle Vás nějakou roli, že jste žena?

Myslím, že ano. Často se setkávám s údivem, že jako katolička můžu dělat kaplanku. Někdo si nejprve myslí, že jsem evangelická farářka, ale ráda vysvětlím svoji roli i svoji službu a ve směr se setkávám s milým přijetím. Role ženy a ženského (mateřského, něžného) přístupu je v nemocnici velmi potřebná.

Na výletě s dětmi v průhonickém parku

Jak čelíte případnému strachu z nákazy nebo riziku vyhoření?

Strach z nákazy ani nemám, spíš z toho, abych sama nebyla přenašečem pro nemocné. Zatím zdárně odolávám. A čelit únavě a vyhoření se neustále učím – dost mi pomáhají procházky po lese, když si udělám čas sama pro sebe, když dělám věci, které mě těší (poslouchání hudby, písniček, rychlá jízda autem, čtení knížek (mám ráda knihy z edice Osudy), příjemná koupel ve vaně, být v tichu, osobní modlitba, sledování milého filmu, přátelské vztahy, hezké chvíle s dětmi...

Nakolik uplatníte své studium v praxi?

Zdá se mi, že cokoli jsem se v životě naučila, jak při studiu, tak i při práci na základní, vyšší odborné i vysoké škole, se mi teď hodí a můžu to využít. Jako nemocniční kaplanka pracuji necelé tři roky a za tu dobu jsem už v nemocnici provázela mnoho lidí – byli mezi nimi i profesori, různí vysokoškolští pracovníci, vědkyně, inženýři, staří i mladí lidé, maminky od rodin, osamocení staroušci nebo babičky, bezdomovci, lidé různých církví, lidé z nejrůznějšími nemocemi, lidé s obětavými a pečujícími rodinami, zdravotně postižení, oběti domácího násilí, cizinci...

Stanislav Zeman

Mgr. Pavla Kokaislová, PhD.,

má rodinu, 4 děti. Vystudovala Katolickou teologickou fakultu v Linzi a Praze, disertaci dělala na FF UK, obor etnologie. Nějakou dobu pracovala jako učitelka němčiny a náboženství na ZŠ a 1 rok vyučovala katechetiku na VOŠP ve Svatém Janu pod Skalou. Od roku 2014 působila jako odborný asistent na katedře psychologie ČZU, kde vyučovala předměty: Duchovní kultura Evropy, Evropská civilizace a svět a Antropologie náboženství. Od března 2018 nastoupila jako nemocniční kaplanka v Nemocnici Na Bulovce, od dubna 2019 také v Nemocnici Na Pleši a od září 2020 pracuje na plný úvazek v Nemocnici Na Pleši. Během své kaplanské služby také absolvovala kurz pro nemocniční kaplany při ETF UK.

Den nemocných 11. 2. 2020 – návštěva biskupa Mons. Karla Herbst na Pleši

Jak se postit v roce 2021?

Nepostíme se jako ostatní

Postní dobu nevynalezli křesťané, nacházíme ji ve všech světových kulturách a náboženstvích, protože člověk je uspořádán tak, že na velké věci se potřebuje připravit. Pokud škola za něco stojí, na výsledku zkoušky se projeví, zda se student připravoval, nebo ne. Také krása velikonočních svátků není dána sama sebou, automaticky, ale je přímo úměrná prožití postní doby.

My se ovšem nepostíme, protože to dělají ostatní náboženství, protože je to lidsky zdravé, nebo protože to posílí naši vůli. My držíme půst, protože následujeme svého Pána, který čtyřicet dní pobýval na poušti, až vyhladověl. Podle výkladů církevních Otců byl Adam vyhnán z ráje do pustiny, neboť není větší protikladu, než zahrada a poušť. Kristus, který se čtyřicet dní postil, schválně odešel do pouště, aby ztraceného Adama hledal, a přivedl zpět. Když se postíme my, uznáváme, že v každém z nás dosud žije starý člověk, že potřebujeme být Kristem nalezeni a přivedeni zpět do ráje.

Bez střidmosti v jídle se neobejdeme

Když si koupíme novou skříň, nemůžeme ji začít montovat od políček, musíme nejprve dát stěny, dno a strop. Tak také v duchovním úsilí musíme začít od začátku. A protože se Ježíšovo první pokušení na poušti týkalo jídla, říkají církevní Otcové, že postit se od jídla je základním krokem, abychom mohli zvládnout další pokušení. Jan Kassián z 5. století říká: „Kdo nedokázal ovládnout nadměrnou chtivost svého hrdla, jak dokáže uhasit žár tělesné žárivosti? A kdo nedokáže zvládnout vášně zjevné a malé, jak bude s pomocí rozlišování schopen porazit ty, které lákají ve skrytu, když u toho nikdo není?“ Protože je člověk jednota duše a těla, na našem nitru se blahodárně projeví, když postní dobu pocítíme na svém těle: podle starověkého zvyku budeme jíst až

po západu slunce, zcela vynecháme některý pokrm či nápoj (maso, kávu, alkohol, sladkosti) budeme si nabírat menší porce, nebo jen dodržíme stanovený čas bez neustálého „užívání“ něčeho dobrého.

Nejen chlebem

„Všichni nemohou protahovat posty na týdny ani se zdržovat jídla tři nebo i jenom dva dny. Pro mnoho lidí, vyčerpaných už nemocí nebo zvláště stářím, není snesitelný ani půst do západu slunce“, píše mnich Jan Kassián. Odepření si pokrmu není jediným způsobem askeze. Ve farnosti máme středoškoláky, kteří celou dobu postní nehrají počítačové hry či vysokoškoláky, kteří se vzdávají sledování streamů a sociálních sítí. Pro někoho může být dobrou postní praxí odepření si televizních zpráv, pro jiného vynechání oblíbených podcastů. Tak jako v případě pokrmu, je i zde velmi důležité zvolit předsevzetí konkrétně a raději menší, abychom měli jistotu, že je dodržíme. Zatímco Ježíš byl na poušti sám, v současné covidové izolaci může být dobrou askezí naopak navázat kontakt: každý postní den napsat či zavolat někomu, koho malé povzbuzení potěší.

Bud' vůle tvá

Postní doba směřuje k Velikonoce na jejichž prahu se Pán svěřoval do Otcových rukou: „Ne má, ale tvá vůle ať se stane“. Bezvýhradně přijímání toho, co život přináší – v konkrétních vztazích, ve vlastní slabosti a nedokonalosti, v nemoci našich blízkých – to je nejen náročným a důležitým postním skutkem, ale především zdrojem velkého vnitřního pokoje. „Zkušenost dokazuje, že teprve když jsme řekli totálně a z hloubi srdce „ano“ k Boží vůli, ztrácejí různé trýznivé životní situace svou moc nad námi a přestávají nás trápit,“ radí papežský kazatel kardinál Cantalamessa.

Půst není cíl

Doba přípravy na Velikonoce zahrnuje pouze půst, ale také modlit-

bu a almužnu. To proto, abychom byli uchráněni od přehánění, od postu jen pro samotný půst. Ježíš se postil, aby se připravil na své působení. Ti, kdo mají být pokřtěni, se postí, aby mohli přijmout tuto svátost. Když se postíme my, mějme oči upřené na náš cíl – na sjednocení s naším Pánem při slavení velikonoční liturgie.

Radek Tichý

Radek Tichý (*1980)

Vystudoval sociologii a teologii v Praze a liturgiku v Římě, je administrátorem farnosti Praha-Stodůlky, vyučujícím na Katolické teologické fakultě, zodpovědným za Liturgie.cz – Institut pro liturgickou formaci. V pražské arcidiecézi je členem liturgické komise, kněžské rady a sboru konzultorů. Je autorem knížek Exsultet (Krystal OP 2018), Mše svatá pro začátečníky a mírně pokročilé (KNA 2018), nebo Křest, bířmování, eucharistie (Krystal OP 2020).

Z diáře
KARDINÁLA DUKY

Z diáře
BISKUPA MALÉHO

Z diáře
BISKUPA WASSERBAUERA

Změna programů vyhrazena – dle aktuálních opatření a situace v souvislosti s epidemií Covid-19. V jejím důsledku byla zrušena velká část biskupských programů.

6. 2. / 10.00

Praha-Hradčany / kostel Všechných svatých a katedrála / mše sv. pro setkání řeholníků (Uvedení Páně do chrámu)

6. 2. / 12.00

Praha-Hradčany / Arcibiskupství pražské / setkání s řeholníky

9. 2. / 10.00

Praha-Hradčany / Arcibiskupský palác / Kněžský den

17. 2. / 18.00

Praha-Hradčany / katedrála / mše sv. (Popeleční středa)

Foto: Lukáš Janík / Člověk a Víra

9. 2. / 10.00

Praha-Hradčany / Arcibiskupský palác / Kněžský den

Foto: Vladimír Bimka / Člověk a Víra

7. 2. / 10.00

Praha-Hradčany / katedrála / mše sv.

9. 2. / 10.00

Praha-Hradčany / Arcibiskupský palác / Kněžský den

28. 2. / 11.15

Praha-Nové Město / kostel sv. Apolináře / mše sv. (výročí úmrtí dona Giussaniho)

Foto: Anička Guthrie / Člověk a Víra

Vzhledem k současné epidemii nemoci Covid-19 a se souvisejícími vládními opatřeními je možné, že některé níže uvedené akce budou zrušeny. Proto doporučujeme sledovat internetové stránky jednotlivých příspěvatelů.

PASTORAČNÍ STŘEDISKO CENTRUM PRO RODINU

■ **13. února** Pouť ke sv. Valentinu trochu jinak. Připravuje se netradiční individuální putování po Vyšehradě spojené se zastaveními pro zamilované – snoubence i manžele. Více na <https://www.apha.cz/akce/pout-ke-sv-valentinu/>. Informace k historii poutí najdete na <https://pastorace.apha.cz/pro-rodinu/duchovni-obnovy/valentinske-zastaveni/>.

www.apha.cz/ps

SVATÁ HORA – POUTNÍ MÍSTO

■ **3. února od 17.30** Druhá přednáška PhDr. Věry Smolové „Přibík Jeníšek z Újezda a Carlo Lurago – Lidé ze svatohorských vín, spojená s ochutnávkou vín. Vstupné činí 100 Kč včetně degustace (1x 0,2 l), kapacita 90 míst. Prosíme, rezervujte si místa v prodejně na Svaté Hoře nebo na tel. číslo 318 429 943. (místo konání – refektář)

■ **11. února** Panny Marie Lurdské, Světový den nemocných.

■ **17. února** Popeleční středa, udělování popelce při všech mších svatých. Hudba při liturgii od 17.00: P. J. Olejník – mešní proprium ordinarium.

■ **21. února** 1. neděle postní. Mše svatá od 9.00 a 11.00 s gregoriánským chorálem (Schola Cantorum Pilsensis).

Foto: Anna Gajdošíková / Člověk a Víra

■ **3. března od 17.30** Třetí přednáška „Leopold I. a Matouš Ferdinand Sobek“ – Lidé ze svatohorských vín spojená s ochutnávkou vín.

■ **Výstava „Ve znamení tří deklarací... Šlechta v letech nacistického ohrožení československého státu“** probíhá do 30. června v Mníšecké kapli. Tento výstavní projekt, jehož autory jsou historici z Ústavu pro studium totalitních režimů Dita Jelínková a Zdeněk Hazdra, přibližuje postoje a postavení šlechty v Československu v kontextu mnichovských událostí roku 1938 a následně okupace českých zemí nacistickým Německem. Hlavní pozornost je věnována představitelům šlechtických rodů, kteří stáli u vzniku deklarácí proklamujících podporu českému státu a národu. Stranou pozornosti nezůstávají ani otázky související s kolaborací šlechty na jedné straně a jejím zapojením do protinacistického odboje a s tím souvisejícími postihy na straně druhé.

■ **Výstava „Varhany“** bude od 22. února součástí expozice svatohorského poutního muzea. Výstava mapuje průběh snah uskutečnit stavbu nového nástroje do svatohorské baziliky i samotnou stavbu chórových a velkých varhan. Nechybí popis nástrojů, bohatá fotodokumentace, zvukové a filmové ukázky, zajímavé artefakty a zařazení jsou i kapitoly z historie varhanářství.

■ **Výstava „Svaté relikvie a jejich kult“** je umístěna v tzv. klenotnici, prostoru proboštství na Svaté Hoře, které je běžně nepřístupné. Až se zlepši epidemická situace, bude opět možnost samostatného zhlédnutí této expozice každý všední den od 14.00 s minimální účastí 3 osob nebo po domluvě. Začátek prohlídky bude v prodejně v ambitech pod hodinovou věží. Rezervace na tel. číslo 318 429 943, vstupné 50 Kč.

■ **Výstava „Akce K na Svaté Hoře“** byla prodloužena do odvolání. Připomíná výročí 70 let od brutální likvidace klášterů komunistickým režimem. Svatá Hora podobně jako další kláštery v Československu byla v noci z 13.

na 14. dubna 1950 obsazena příslušníky Státní bezpečnosti (StB), Sboru národní bezpečnosti (SNB) a lidových milicí.

Expozice představuje osobnosti a řeholníky ze Svaté Hory, jejichž životní osudy se změnily během několika hodin. Zároveň nabídne návštěvníkům interaktivní prostor o rozměrech korekce v Leopoldově, Kvádr svobody, podcasty, nahrávky, vzdělávací materiály nebo představí linii zla. Výstava je součástí projektu Naučné stezky – Po stopách politických vězňů s názvem „Zapomenutá místa a příběhy, které nezůstanou zapomenuty.“

■ **Obchod v ambitech** bude otevřen, pokud to půjde, každý den.

■ **Nový e-shop Svaté Hory** také funguje a je možné si objednané zboží vyzvednout osobně po domluvě.

■ **Mše svaté** jsou přenášeny přes webové stránky www.svata-hora.cz. Díky vašim darům mohla být instalována nová kamera, která přenáší obraz ve vysokém Full HD rozlišení.

Vše se uskuteční dle nařízení vlády a s omezeními, která v tu chvíli budou platit.

Foto: Jana Chadimová / Člověk a Víra

Prosíme o respektování a dodržování hygienických pravidel i omezení počtu lidí uvnitř.

www.svata-hora.cz

KOMUNITNÍ CENTRUM MATKY TEREZY

■ **11. února od 19.00 ZMT** – online rozhovor s hostem Vladimírem Kunclem. Soukromý zemědělec Vladimír Kuncl navazuje na tradici předků hospodařících na Sedlčansku. Na farmě Kunclův mlýn se věnuje ekologickému zemědělství, provozuje agroturistiku a nechal zde také postavit ekumenickou kapli. Jaké jsou výzvy pro udržitelné hospodaření na rodné farmě ve 21. století? A jak jde dnes dohromady víra a práce s půdou a zvířaty? Rozhovor je možné sledovat na: YouTube/kcmtPraha.

■ **Možnost individuální návštěvy kostela** k modlitbě či přijetí svátostí je možná v těchto časech (doporučujeme sledovat aktualizaci na webu):

KCMT:

středa 16.00–18.00 a 18.45–19.30
pátek 17.00–18.00 a 18.45–19.10

Kostel sv. Františka:

úterý 17.00–18.00
pátek 17.00–18.00 a 18.45–19.30

V současné době můžeme zůstat ve spojení prostřednictvím kanálu: YouTube/kcmtPraha. Co zde můžete najít?

Foto: Veronika Skalická / Člověk a Víra

Ve znamení tří deklarácí...

Šlechta v letech nacistického ohrožení československého státu

20. 1. – 30. 6. 2021

**Svatá Hora Příbram
Mníšecká kaple**

vstupné dobrovolné

www.svata-hora.cz

Nové aktivity na Svaté Hoře Vám nabízíme díky projektu, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci IOP Projekt CZ.1.06/5.1.00/24.09583 Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu

Výstava varhany

Od 22. 2. 2021
Mníšecká kaple na Svaté Hoře

*Zastavení u Matky Terezy – rozhovory se zajímavými hosty (Jiří Strach, Dr. Jiří Grygar, Ondřej Boháč a mnozí další)

*Záznamy divadelních představení

*Záznamy koncertů

*Knižní koutek (krátké představení zajímavých titulů, které stojí za přečtení)

*On-line můžete sledovat bohoslužby

*Krátké katecheze pro děti

www.kcmt.cz

ŘKF U KOSTELA SV. GOTHARDA

■ **31. ledna od 17.00** Koncert podané ruky z kostela sv. Gotharda. Za doprovodu varhanistky Ludmily Juránkové vystoupí sólisté opery Národního divadla Jana Sibera a Michaela Zajmí. Během večera zazní také pozdravy duchovních z pěti farností či sborů na Praze 6. Jedná se o pátý ročník akce Koncert podané ruky, který se letos vzhledem ke zhoršené epidemické situaci přesouvá na internet. Celá akce bude přenášena pomocí internetového streamu na kanálu YouTube. Připojení bude možné přes odkaz Farnost Bubeneč nebo přes webové stránky www.farnostbubenec.cz. Video bude možné přehrát i po skončení koncertu.

■ **1. února** Modlitba za Barbados. Od 17.30 mše svatá, poté následuje přednáška a na závěr zazní státní hymna Barbadosu. Každé první pondělí v měsíci je v kostele sv. Gotharda sloužena mše svatá za danou zemi. Po jejím skončení následuje přednáška, na níž jsou představeny základní informace – historie, státní symboly a náboženská situace. Kromě účasti na přednášce se pak zájemci mohou modlit za zemi v jednotlivých denních modlitbách. Celý měsíc také probíhá sbírka na podporu některé z potřebných komunit, katolických či charitativních organizací působících

v oblasti. V letošním roce proběhne modlitba za mír a bezpečí států začínajících na písmeno B. Zavítá se do několika států Evropy, také do Himáláje, Afriky i na jihoamerický kontinent. Novinkou letošního ročníku je účast dětí a studentů z bubenečské farnosti. Děti mají za úkol představit zemi ze svého pohledu, zmínit nějakou zajímavost.

http://www.farnostbubenec.cz

DOMINIKÁNSKÁ 8

■ **Postní punkta 2021** Na YouTube kanálu Dominikánské 8 bude od Popeleční středy 17. února až do Velikonoce každý den přinášeno krátké zamýšlení nad prvním čtením dne.

■ **23. února od 19.30** Online streamovaná debata na YouTube kanálu Dominikánské 8. Jak dnes slavit neděli? Jakou roli hraje/má hrát ve slavení neděle povinnost účasti na mši? Jak tomu bylo v minulosti? Jaká očekávání mají lidé s nedělí spojená a jak jim můžeme pomoci tato očekávání naplnit? Debata se uskuteční v rámci tematického okruhu Revue Salve. Hosté: Pavel Hošek, Tomáš Petráček, Vojtěch Prokeš; moderuje Josef Prokeš.

www.dominikanska8.cz

OZNÁMENÍ ZMĚNY NÁZVU KONGREGACE

■ Dne 1. ledna 2021 došlo ke změně názvu Kongregace Sester Neposkvřeného početí Panny Marie III. řádu sv. Františka z Assisi. Kongregace nese nově název **Františkanky Marie Immaculaty**.

USTANOVENÍ

■ **Mgr. Helena Chromá** byla s účinností od 1. prosince 2020 do 30. listopadu 2023 jmenována členkou Rady Likvidace lepry.

■ **Stanislav J. Juhaňák** byl s účinností od 1. prosince 2020 do 30. listopadu 2023 jmenován členem Rady Likvidace lepry.

■ **Mgr. Antonín Juriga** byl s účinností od 1. ledna 2021 uvolněn z jáhenské služby v Římskokatolické farnosti Tuchoměřice a v Římskokatolické farnosti u kostela sv. Cyrila a Metoděje Praha-Nebořice a s účinností od téhož data byl ustanoven k jáhenské službě v Římskokatolické farnosti u katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha Praha-Hradčany.

■ **Veronika Lehrová** byla s účinností od 1. prosince 2020 do 30. listopadu

2023 jmenována členkou Rady Likvidace lepry.

■ **Ing. Mgr. Bedřich Novák** byl s účinností od 1. prosince 2020 do 30. listopadu 2023 jmenován členem Rady Likvidace lepry.

■ **JCLic. Mgr. Ondřej Pávek** byl s účinností od 7. prosince 2020 do 23. září 2025 jmenován a ustanoven členem Ekonomické rady Arcidiecéze pražské.

■ **MUDr. František Slaviček** byl s účinností od 1. prosince 2020 do 30. listopadu 2023 jmenován členem Rady Likvidace lepry.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

■ **Mgr. Pavel Kuneš**, osobní děkan, rektor filiálního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Klecanech, 6. 2. 1937 (84 let)

■ **P. Petr Kolář SJ**, působící v Praze, 7. 2. 1941 (80 let)

■ **P. Ing. Josef Trochta SDB**, působící v Praze, 9. 2. 1951 (70 let)

■ **ThMgr. Paweł Adam Dębek**, farář ve Štěchovicích, 13. 2. 1966 (55 let)

■ **P. Jan Křtitel Vladimír Franze O.Praem.**, na odpočinku ve Staré Boleslavi, 22. 2. 1946 (75 let)

VÝROČÍ SVĚCENÍ

■ **P. Dr. Stanislav William Robert Faix OSA**, farní vikář u kostela sv. Tomáše v Praze-Malé Straně, 9. 2. 1963 (58 let)

ÚMRTÍ

■ **Mons. Doc. ThDr. Jiří Skoblík** zemřel ve středošovické nemocnici v Praze dne 13. prosince 2020 ve věku 88 let, v 60. roce své kněžské služby. Poslední rozloučení se konalo 21. prosince 2020 v kostele sv. Jana Nepomuckého na Hradčanech, pohřben byl na břevnovském hřbitově do hrobky Metropolitní kapituly. R.I.P.

■ **Josef Moulik** zemřel v Domově sv. Karla Boromejského v Praze-Řepích 15. prosince 2020 ve věku 83 let,

Foto: Samuel Soukup / Člověk a Víra

v 47. roce své kněžské služby. Poslední rozloučení se konalo 22. prosince 2020 v kostele Panny Marie (Zvěstování Páně) v Úhonicích, pohřben byl na místním hřbitově. R.I.P.

RADIO PROGLAS

■ **7. 2. (9.00)** Kostel sv. Bartoloměje v Pardubicích (P. Antonín Forbelský)

■ **14. 2. (9.00)** Katedrála sv. Petra a Pavla v Brně (P. Tomáš Koumal)

■ **17. 2. (18.00)** Kostel Panny Marie Pomocnice v Brně-Žabovřeskách (Popeleční středa)

■ **21. 2. (9.00)** Kostel Věch svatých v Litoměřicích (P. Józef Szeliga)

■ **28. 2. (9.00)** Kostel sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou (P. Tomas van Zavrel)

Aktuální program: www.proglas.cz/program

TELEVIZE NOE

■ **2. 2. (17.30)** Vatikán (mše svatá z Uvedení Páně do chrámu)

■ **7. 2. (10.00)** Mše sv. z kaple Telepace v Ostravě

■ **14. 2. (10.00)** Mše sv. z kaple Telepace v Ostravě

■ **17. 2. (16.30)** Vatikán (mše svatá z Popeleční středy)

■ **21. 2. (10.00)** Mše sv. z kaple Telepace v Ostravě

■ **28. 2. (10.00)** Mše sv. z kaple Telepace v Ostravě

Aktuální program: www.tvnoe.cz/program

Změna vyhrazena.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Všeobecný úmysl

Násilí na ženách: Modleme se za ženy, které se staly obětmi násilí, aby je společnost chránila, brala vážně jejich utrpení a byla ochotna je vyslechnout.

Národní úmysl

Děkujeme za dobré zdravotnictví v naší zemi a prosíme za všechny, kdo pečují o potřebné, aby v nich viděli obraz Boží a svou službu jim prokazovali s úctou a láskou.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ

■ **Od 19. února do 21. února**

Exercicie s Maticí svatoantonínskou / Mons. Vojtěch Šíma / Stojanov / http://stojanov.cz

■ **Od 1. března do 5. března**

Exercicie „Věříme v Boží prozřetelnost?“ / P. Jan Kunik, CSsR / Svatá Hora / www.svata-hora.cz

■ **Od 3. března do 6. března**

Postní duchovní obnova / P. Miloslav Kabrda / Stojanov / http://stojanov.cz

■ **Od 4. března do 7. března**

Postní exercicie / P. Ondřej Salvat / Svatá Hora / www.svata-hora.cz

■ **Od 11. března do 14. března**

Exercicie „Zastavení s Ježíšem krá-

čejícím“ / P. Josef Čunek, SJ / Svatá Hora / www.svata-hora.cz

■ **Od 12. března do 14. března**

Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty / P. Pavel Hofírek / Stojanov / http://stojanov.cz

■ **Od 18. března do 21. března**

Exercicie pro zdravotníky a ty, kteří pečují o druhé „Co jsme pochopili v koronavirové krizi“ / Mons. Aleš Opatrný / Svatá Hora / www.svata-hora.cz

■ **Od 19. března do 21. března**

Rekolekce pro katechety a animátory farních společenství / Mons. Vojtěch Šíma / Stojanov / http://stojanov.cz

Vzhledem k epidemické situaci mohou nastat změny, proto doporučujeme sledovat webové stránky pořadatelů.

Duchovní programy a kurzy v exercičním domě na Svaté Hoře v roce 2021

Začátek	Konec	Název kursu	Exercitátor	Cena
1. 3. 2021 17.30 hod.	5. 3. 2021 8.30 hod.	Exercicie "Věříme v Boží prozřetelnost?"	P. Jan Kunik, CSsR	2480,-- Kč
4. 3. 2021 17.30 hodin	7. 3. 2021 13.00 hodin	Postní exercicie	P. Ondřej Salvat	2050,-- Kč
11. 3. 2021 17.30 hodin	14. 3. 2021 13.00 hodin	Exercicie „Zastavení s Ježíšem krácejícím“	P. Josef Čunek, SJ	2050,-- Kč
18. 3. 2021 17.30 hod.	21. 3. 2021 13.00 hodin	Exercicie pro zdravotníky a ty, kteří pečují o druhé „Co jsme pochopili v koronavirové krizi“	Mons. Aleš Opatrný	2050,-- Kč
16. 4. 2021 17.30 hodin	19. 4. 2021 13.00 hodin	Exercicie pro rozvedené i znovu sezdáné „Modlitba jako kus života“	Mons. Aleš Opatrný	2050,--Kč
29. 4. 2021 17.30 hod.	2. 5. 2021 13.00 hod.	Exercicie	P. Karel Satoria	2050,-- Kč
5. 5. 2021 17.30 hod.	9. 5. 2021 13.00 hod.	Exercicie „Život z Ducha Božího“	Mons. Aleš Opatrný	2600,-- Kč
10. 5. 2021 17.30 hod.	14. 5. 2021 8.30 hod.	Exercicie „Křesťanská láska a odpuštění“	P. Josef Michalčík, CSsR	2480,-- Kč
17. 6. 2021 15.00 hod.	20. 6. 2021 13.00 hod.	Ikonopisecký kurz	p. Martin Damian	info: DamianM@seznam.cz
21. 6. 2021 17.30 hod.	25. 6. 2021 8.30 hod.	Exercicie "Smlouva lásky s Pannou Marií"	P. Jan Kunik, CSsR	2480,-- Kč
5. 7. 2021 17.30 hodin	9. 7. 2021 8.30 hodin	Exercicie „Eliáš - stát před živým Bohem“	P. Angelo Scarano	2480,-- Kč
12. 7. 2021 17.30 hodin	16. 7. 2021 8.30 hod.	Exercicie pro všechny "Maria v životě křesťana"	Mons. Josef Žák	2480,-- Kč
19. 7. 2021 17.30 hod.	23. 7. 2021 8.30 hod.	Exercicie „Křesťan a sebezpyjet“	P. Josef Michalčík, CSsR	2480,-- Kč
2. 8. 2021 17.30 hodin	6. 8. 2021 8.30 hodin	Exercicie „Spravedlivý Job - tajemství utrpení a zla“	Václav Čáp	2480,-- Kč
22. 8. 2021 17.30 hodin	28. 8. 2021 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	3580,-- Kč
13. 9. 2021 17.00 hod.	17. 9. 2021 8.30 hod.	Exercicie „Kráľ David - Hospodinův záměr s člověkem“	P. Petr Beneš, CSsR	2480,-- Kč
20. 9. 2021 17.30 hod.	24. 9. 2021 8.30 hod.	Exercicie „Ježíš nás uzdravuje v Eucharistii“	P. Josef Michalčík, CSsR	2480,-- Kč
30. 9. 2021 17.30 hod.	3. 10. 2021 13.00 hod.	Exercicie pro seniory "Pokoj v srdci ve stáří"	Mons. Aleš Opatrný	2050,-- Kč
7. 11. 2021 17.30 hodin	13. 11. 2021 8.30 hodin	Exercicie pro kněze „Síla k životu kněze ze svátostné služby“	Mons. Aleš Opatrný	3580,-- Kč
15. 11. 2021 17.30 hod.	19. 11. 2021 8.30 hod.	Exercicie „Základy duchovního života“	P. Josef Michalčík, CSsR	2480,-- Kč
2. 12. 2021 15.00 hod.	5. 12. 2021 13.00 hod.	Ikonopisecký kurz	p. Martin Damian	info: DamianM@seznam.cz
9. 12. 2021 17.30 hod.	12. 12. 2021 13.00 hod.	Exercicie „Mapa duchovního života - cesta očištná, osvětná a sjednocující“	Václav Čáp	2050,-- Kč

Příhlášky jen písemně: Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II-591, mail ex.dum@svata-hora.cz, nebo vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz. Tel. 731 619 800, Změna programu vyhrazena.
Nové aktivity na Svaté Hoře Vám nabízíme díky projektu, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci IOP Projekt CZ.1.06/5.1.00/24.09583 „Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu“

HISTORICKÝ KALENDÁŘ

9. února 1621

Alessandro Ludovisi se stal papežem Řehořem XV. Jednalo se o posledního papeže, který byl zvolen aklamací (veřejným projevem souhlasu).

11. února 1531

Anglický král Jindřich VIII. Tudor byl uznán za hlavu anglikánské církve.

12. února 1111

Jindřich V. Salský ve Vatikánu zjal papeže spolu s přítomnými kardinály a biskupy. Držel je dva měsíce v zajetí, dokud papež nesvolil k jeho korunovaci na císaře Svaté říše římské.

12. února 1931

Papež Pius XI. zahájil první vysílání Vatikánského rozhlasu

15. února 1611

V důsledku vpádu pasovských vtrhla do františkánského kláštera u Panny Marie Sněžné ozbrojená lůza, která povraždila tamní řeholníky (Čtrnáct pražských mučedníků).

15. února 1386

Litevský velkokníže Vladislav II. Jagello přijal v Krakově křest, čímž se stala Litva křesťanskou zemí. Jednalo se o poslední evropský stát, který byl christianizován.

18. února 1571

Španělští jezuité v čele s Juanem Baptistou de Segurou byli povražděni indiány v Chesapeacké zátocě. To vedlo ke stažení všech jezuitů z Floridy.

21. února 1431

V Rouenu začal proces s Johannou z Arku.

27. února 1531

Byl založen Šmalkaldský spolek. Jednalo se o obranu alianci německých protestantských knížat uvnitř Svaté říše římské.

28. února 1066

Bylo otevřeno Westminsterské opatství.

28. února 1621

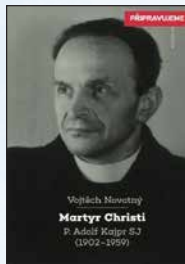
Pražský arcibiskup Jan Lohelius znovu vysvětil katedrálu sv. Víta.

KNIŽNÍ NOVINKY

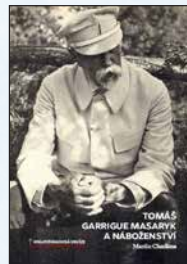
KARLITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ

FRATELLI TUTTI
Papež František
Brož., 180 str., 149 Kč

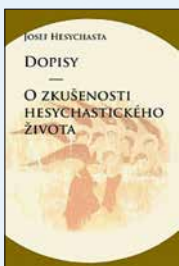
MARTYR CHRISTI
Vojtěch Novotný
Brož., 538 str., 480 Kč

TOMÁŠ GARRIGUE MASARYK A NÁBOŽENSTVÍ
Martin Chadima
Brož., 350 str., 349 Kč

OBTÍŽNÉ ODDÍLY BIBLICKÉ POEZIE A MOUDROSTI
Martin Prudký a kol.
Váz., 327 str., 299 Kč

DOPISY / O ZKUŠENOSTI HESYCHASTICKÉHO ŽIVOTA
Josef Heschasta
Brož., 422 str., 399 Kč

VŮNĚ PRÁZDNÉHO POKOJE
Hana Pinknerová
Brož., 120 str., 199 Kč

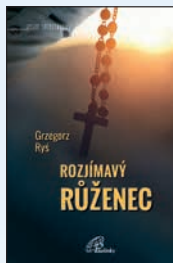
ENCYKLOPEDIE DOBRÝCH SKUTKŮ
Kristýna Plíhalová
Váz., 40 str., 228 Kč

KŘÍŽOVÁ CESTA PRO USPĚCHANÉ
Anna Mátíková FSP
Brož., 40 str., 45 Kč

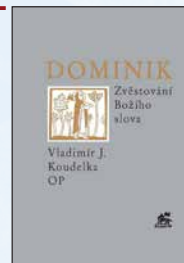
HLEDEJ POKOJ A ZŮSTÁVEJ V NĚM
Jacques Philippe
Brož., 104 str., 129 Kč

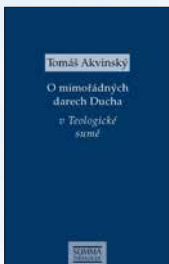
ROZJÍMAVÝ RŮŽENEC
Grzegorz Ryś
Brož., 96 str., 129 Kč

SEDM KROKŮ K DOBRÉ ZPOVĚDI
Michal Zamkovský
Brož., 72 str., 125 Kč

DOMINIK. ZVĚSTOVÁNÍ BOŽÍHO SLOVA
Vladimír J. Koudelka OP
Brož., 160 str., 190 Kč

O MIMOŘÁDNÝCH DARECH DUCHA V TEOLOGICKÉ SUMĚ
Tomáš Akvinský
Brož., 140 str., 170 Kč

MINDFULNESS PRO ZVLÁDÁNÍ HNĚVU
Mark C. Purcell, Jason R. Murphy
Brož., 144 str., 249 Kč

JAK PLNÝ JE TVŮJ KBELÍK?
Tom Rath, Donald O. Clifton
Brož., 112 str., 299 Kč

BEZ VODY TO NEJDE!
Christina Steinlein, Mieke Scheier
Váz., 96 str., 249 Kč